

“Όταν παίρνω φόρα, φόρα κατηφόρα / κι’ ο Θεός ο ίδιος δεν με σταματά”. Μπορεί το συγκεκριμένο τραγούδι - το οποίο έγινε γνωστό με την φωνή της Χάρις Αλεξίου - να μην ανήκει στο ρεπερτόριο του Παναγιώτη Καλαντράνη, ταιριάζει όμως γάντι στην περίπτωση. Και αυτό γιατί ενώ στο παρελθόν ο γνωστός καλλιτέχνης μας έχει συνηθίσει σε προσεκτικά επιλεγμένες, σποραδικές εμφανίσεις, η φετινή χρονιά σηματοδότησε από την απόφαση του να πατήσει γκάζι, χαρίζοντας στο μουσικόφιλο κοινό της Ελληνικής - και όχι μόνο - παροικίας την μια μετά την άλλη μουσική πανδαισία. Τουντέστιν, μετά την μεγάλη επιτυχία που γνώρισαν οι τέσσερις παραστάσεις που έδωσε με την κολεκτίβα Out of the Blue με θέμα το ρεμπέτικο τραγούδι, ο Καλαντράνης επιστρέφει στα καλλιτεχνικά δρώμενα, αυτή την φορά στα πλαίσια της φετινής σεζόν του Cafe Carnivale. Συγκεκριμένα, την ερχόμενη Κυριακή 26 Οκτωβρίου και ώρα 3.30μμ όσοι βρεθούν στο Riverside Theatre του Παρραμάττα θα έχουν την ευκαιρία να γίνουν μάρτυρες της τομής που επιχειρεί ο Καλαντράνης στο έντεχνο ελληνικό τραγούδι.

“Βρίσκομαι σε ένα πειραματικό στάδιο” ομολογεί ο ίδιος. “Προσπαθώ να κάνω κάτι καινούργιο και θα δούμε που θα μας βγάλει. Πάντως αυτό έχω και ως στόχο μου: να καταφέρω τους επόμενους μήνες να παρουσιάσω κάτι διαφορετικό και να κάνω κάποιες αξιολογές εμφανίσεις με διάφορους μουσικούς”. Όσον αφορά τα αίτια της εγρήγορης που πλέον τον χαρακτηρίζει, ο Καλαντράνης δεν έχει κανένα πρόβλημα να ομολογήσει πως πρέπει να αναζητηθούν στις παραστάσεις - αναφορά στο ρεμπέτικο. “Η επιτυχία που είχαν οι παραστάσεις με το ρεμπέτικο μου ανέβασαν το ηθικό” εξηγεί. “Είδα την ανταπόκριση του κόσμου και έφτασα στο συμπέρασμα πως όντως υπάρχει κοινό που διψά για κάτι το πιο ποιοτικό”.

Αλλαγές

Αλλαγές όμως έχουμε και στην σύνθεση των Out of the Blue, αφού αντί της πολυμελούς ομάδας που έδωσε το στίγμα της στις συναυλίες για το ρεμπέτικο, στην σκηνή του Riverside θα βρεθούν μόλις έξι άτομα. Για το συγκεκριμένο ταξίδι ο Καλαντράνης - ο οποίος τραγουδά αλλά και παίζει κιθάρα, μπουζούκι και μπαγλαμά - επέλεξε ως συνοδοιπόρους τους τον Γιώργο Νικολόπουλο στην κιθάρα, τον Γιώργο Σπανό στο μπάσο, τον Μιχάλη Πλατύρραχο σε λαούτο και κρητική λύρα, τον Νεοζηλανδό (Μάορι πατέρας, Σουηδέζα μητέρα) Morgan Dehar στα κρουστά καθώς και τον γνωστό από την πορεία του στην ελληνική θεατρική σκηνή του Σίδνεϊ, Γιώργο Σαμαρτζή. Μάλιστα η συναυλία στο Παρραμάττα αποτελεί ουσιαστικά το βάπτισμα πυρός του τελευταίου ως τραγουδιστή.

Το πρόγραμμα που θα παρουσιάσει την Κυριακή στο μουσικόφιλο κοινό του Σίδνεϊ ο Παναγιώτης Καλαντράνης και η παρέα του αποτελείται κυρίως από τραγούδια που γράφτηκαν την τελευταία δεκαετία, έχουν όμως τις ρίζες τους στην παραδοσιακή ελληνική μουσική. Δημιουργοί όπως Ιωαννίδης, Μάλαμας, Περίδης, Περισίδης, Ξυδάκης αλλά και παλιότεροι όπως ο Νίκος Ξαρχάκος διεκδικούν την μερίδα του λέοντος στα επί σκηνής δρώμενα, τα οποία είναι πάντως διανθισμένα με καθαρά νησιώτικα ορχηστρικά ιντερλούδια.



Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΑΝΤΡΑΝΗΣ ΠΗΡΕ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ OUT OF THE BLUE ΚΑΤΑΠΟΔΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΣΤΑ ΧΩΡΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΤΕΧΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης

Χρησιμοποιώντας ως εφαλτήριο την επιτυχία της αναφοράς στο ρεμπέτικο, ο Παναγιώτης Καλαντράνης αποφεύγει την πεπατημένη αλλάζοντας άρδην το ύψος της μουσικής που θα παρουσιάσει την Κυριακή στο κοινό του Παρραμάττα, θέτοντας παράλληλα και τον πήχη ιδιαίτερα ψηλά. Επιλέγει εν ολίγοις τραγούδια τα οποία στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι άγνωστα στο ευρύτερο κοινό της ελληνικής παροικίας. “Μα, ένας λόγος που επέλεξα το συγκεκριμένα κομμάτια είναι ότι δεν είναι γνωστά στην παροικία” σημειώνει. “Γιατί πολύ απλά θέλω να γίνουν γνωστά εδώ. Πρέπει άλλωστε να δείξουμε και άλλα πράγματα στον κόσμο, η ελληνική μουσική δεν σταματά στο ρεμπέτικο. Μπορεί το ρεμπέτικο να είναι μια από τις βάσεις της ελληνικής μουσικής, εμείς όμως ως μουσικοί έχουμε την υποχρέωση να δείξουμε στο κοινό - “Ελληνες αλλά και ξένους - το άλλο πρόσωπο της μουσικής μας παράδοσης”.

Η επιλογή των τραγουδιών της παράστασης κάθε άλλο παρά τυχαία είναι, έστω και αν έχει τις ρίζες της σε έναν λάθος της ομάδας του Cafe Carnivale. Όταν οι τελευταίοι ανέστησαν στο διαδίκτυο είδηση με την οποία ανακοίνωσαν την εκδήλωση της Κυριακής, βιάστηκαν - βασιζόμενοι μάλλον σε παλιότερες συνεργασίες του Καλαντράνη με τον συγκεκριμένο πολιτιστικό οργανισμό - να χαρακτηρίσουν την παράσταση ως “συναυλία ελληνικής νησιώτικης μου-

σικής”. Αθέλα τους λοιπόν έδωσαν την ιδέα στους Out of the Blue να παρουσιάσουν ένα πρόγραμμα το οποίο δεν θα βασίζεται μεν στην παραδοσιακή μουσική των ελληνικών νήσων, θα είχε δε ως κοινή θεματολογία την θάλασσα και τα θέλητρα της.

Με λύρα και λαούτο

Το κυρίαρχο πάντως, στοιχείο - αλλά και συνδυαστικός κρικός των τραγουδιών της παράστασης - είναι η λύρα και το λαούτο του Πλατύρραχου. Τουντέστιν οι Out of the Blue χρησιμοποιούν τα συγκεκριμένα όργανα με απώτερο σκοπό να δώσουν ένα ενιαίο ηχοχρώμα στα κομμάτια που παρουσιάζουν, Παράλληλα, αντικαθιστώντας το βιολί από τις πρωτότυπες εκτελέσεις με παραδοσιακά Κρητικά όργανα και τα “καλούδια” που σκαρφίζεται ο Πλατύρραχος, οι Out of the Blue καταφέρνουν να ντύσουν τα τραγούδια που έχουν επιλέξει με καινούργιους μανδύες, χωρίς πάντως τα τελευταία να χάνουν την επαφή τους με την αρχική ιδέα του δημιουργού τους. “Μα αυτό αρέσει και σε εμένα” εξηγεί ο Καλαντράνης. “Και πιστεύω πως θα αρέσει και στον κόσμο”. Παράλληλα, ο Καλαντράνης δεν κρύβει την εκτίμηση που τρέφει προς τον νεαρό Κρητικό μουσικό, με τον οποίο έχει συναντηθεί επί σκηνής πλείστες φορές στο παρελθόν. “Ο Μιχάλης είναι ένας αξιόλογος μουσικός και πιστεύω πως είναι από τους λίγους που υ-

πηρετούν την ελληνική παράδοση στο Σίδνεϊ, όχι μόνο με τον τρόπο που παίζει αλλά και με τον τρόπο που σκέφτεται. Χρησιμοποιώ λοιπόν την λύρα και το λαούτο του για να δώσω ένα άλλο χρώμα στα τραγούδια της παράστασης. Παράλληλα χρησιμοποιούμε μεν το μπουζούκι και τον μπαγλαμά, το κάνουμε δε με ένα τρόπο διαφορετικό από εκείνο με τον οποίο χρησιμοποιούνται κατά κόρον στο ρεμπέτικο”.

Ρωτώ αν την ώρα που κάνει τη επιλογή των τραγουδιών που θα εκάστοτε παρουσιάζει, λειτουργεί με γνώμονα την ανησυχία του ως μουσικός ή τις ανάγκες του ως απλός μουσικόφιλος. Χαμογελά. “Σίγουρα το δεύτερο” απαντά χωρίς πολλή σκέψη. “Μπαίνω στην θέση του ακροατή και επιλέγω με γνώμονα το τι θα ήθελα εγώ να ακούσω, τι θα με ευχαριστούσε. Και μέχρι τώρα αυτός ο τρόπος λειτουργίας μου έχει βγει σε καλό. Πριν από λίγα χρόνια είχα την τύχη να γνωρίσω ένα σπουδαίο μουσικό, τον Νίκο Δρημούση. Έμαθα πολλά από τον Νίκο, τα οποία ακόμη χρησιμοποιώ στις ενορχηστρώσεις μου. Η καλύτερη συμβουλή που μου έδωσε ήταν ‘μάθε πρώτα να ακούς, και μετά να παίζεις’. Ακούω λοιπόν και μετά αποφασίζω ποια όργανα θα προτιμούσα να άκουγα αν ήμουν απλός ακροατής”.

Επιμένω πως θα μπορούσε να είχε επιλέξει πολύ διαφορετικό ρεπερτόριο: είτε πιο απλά και γνωστά τραγούδια με απώτερο σκοπό να ικανοποιήσει το κοινό του, είτε πιο δύσκολα και σχεδόν άγνωστα μουσικά κομμάτια προκειμένου να κερδίσει το χειροκρότημα των ομοϊδεατών του. “Μα, δεν ψάχνω τραγούδια για να κάνω χαβαλέ” αντιπαραθέτει. “Ψάχνω τραγούδια που με συγκινούν, που μου φέρνουν διάφορες εικόνες στο μυαλό, που μου ξυπνούν κάποια ένστικτα. Άλλωστε πιστεύω πως όταν απευθύνεσαι σε ένα κοινό που ήρθε αποκλειστικά και μόνο για να σε ακούσει και όχι να φαι και να πιει, έχεις την υποχρέωση να προσπαθήσεις να ξυπνήσεις κάποια συναισθήματα μέσα του”.

Η ικανότητα να αποφεύγεις τέτοιου είδους κακοτοπιές, δεν θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως έμφυτο ταλέντο; “Δεν έχουμε τίποτα να αποδείξουμε” σημειώνει. “Αυτό που πρέπει να προσέξεις είναι το αποτέλεσμα που θα δώσεις ως σύνολο. Άλλωστε το ανθρώπινο μυαλό δεν μπορεί να συγκρατήσει σύνθετο και δύσκολο παίξιμο και μάλιστα από τον κάθε μουσικό της σκηνής. Εκείνο που ξεχωρίζει είναι η απλή μελωδία. Θεωρώ πως καλός μουσικός είναι εκείνος που ξέρει τι ΔΕΝ πρέπει να παίζει”.

Ατενίζοντας το μέλλον

Ως είθισται η τελευταία ερώτηση αφορά τα σχέδια του ίδιου για το μέλλον. Σχέδια τα οποία έχουν άμεση σχέση με την επιτυχία της παράστασης της Κυριακής η οποία θα λειτουργήσει ως προζύμι για τα αμέσως επερχόμενα. “Αν πάει καλά η παράσταση” εξηγεί ο Παναγιώτης Καλαντράνης “θα κάνω κάτι πολύ τρελό. Αν δω δηλαδή πως ο κόσμος ανταποκρίνεται, θα κάνω μια παράσταση με παρόμοια τραγούδια αλλά με πολύ διαφορετικά όργανα: τσέλο, κοντραμπάσο, φλάουτο κλπ. Εν ολίγοις μια ολοκληρωμένη δουλειά, κάτι το οποίο είναι και το όνειρό μου”.

**Κυριακή 26 Οκτωβρίου, 3.30μμ
Riverside Theatre, Parramatta
Cnr Church and Market Sts
Τηλέφωνο: 8394 6666
Εισιτήριο: \$ 28 • Μειωμένο \$25**